

8.

‘Vanmiddag moet je me naar de zwemles brengen,’ zegt Maaïke met een somber gezicht.

‘Het is heel ver. Helemaal in Heemstede.’

‘Gaan we zwemmen !!!’ roept opa blij verrast.

‘Jij niet. Ik.’

‘Waarom ik niet ? Dat is niet eerlijk . Je mag niet alle leuke dingen voor jezelf houden.’

Opa John wordt boos, zijn hoofd loopt rood aan.

‘LEUK ?????’ schreeuwt Maaïke, “noem jij mijn zwemles LEUK? Dan heb jij zelf zeker nog nooit op zwemles gezeten, als je dat leuk noemt !!’

‘Ik heb inderdaad nog nooit op zwemles gezeten, en daarom vind ik het gemeen van je dat ik niet mee mag,’ zegt opa John kwaad.

‘Je mag wél mee! Je mag mij brengen en daarna mag jij lekker een uur lang t.v. kijken terwijl ik les krijg van een hele nare juf.’

Maaïke begint een beetje te huilen.

‘Waarom zit jij eigenlijk op zwemles als je het niet leuk vindt ?’ vraagt opa verbaasd.

‘Ik moet.’

‘Van wie ?’

‘Van iedereen. Van mijn moeder, van de juffrouw op school en van de koningin. Alle kinderen in Nederland moeten leren zwemmen. Omdat er in Nederland zoveel water is: Kanalen, sloten, rivieren, grachten en ga zo maar door. En dus veel verdrinkingsgevaar. Ik zit al drie jaar op zwemles. Drie jaar, week in week uit, zelfs in de vakanties, zoals nu.’

‘Is dat lang, drie jaar ?’

‘Eh... voor je A-diploma is dat behoorlijk lang ja,’ geeft Maaïke aarzelend toe. ‘Het eerste jaar heb ik eigenlijk alleen maar gekeken. Op de bank. En nu kan ik inmiddels wel goed zwemmen, maar ik kan nog steeds niet onder water.’

‘Ik kan juist alleen maar onder water,’ zegt opa. ‘Ik mag nooit naar het zwembad van oma Guusje, omdat ik alleen maar onder water kan. Ik mag wel in het pierebad, maar dat wil ik niet. Dan sta ik voor paal.’

‘Wij zouden samen heel goed één A-diploma kunnen halen,’ verzucht Maaïke. ‘Dan deed ik het zwemmen en het watertrappen, en jij deed het gat. Kan je ook je ogen open onder water?’

‘Om te zien waar dat gat zit? Ja, dat kan ik. Maar leuk vind ik het niet.’

‘Nee. Het is afschuwelijk,’ zegt Maaïke verdrietig.

‘Hé, ik heb een idee!’ zegt opa John. ‘Vandaag neem ik stiekem jouw plaats in bij de zwemles. We doen er niemand kwaad mee: jij kan al zwemmen, en ik móét het leren, want ik loop nog elke dag gevaar te verdrinken. Als mijn plan lukt, dan kan ik over een tijdje dat diploma voor jou halen.’

Maaïke heeft haar twijfels.

‘Ik weet niet opa John.... Je lijkt niet erg op mij...’

‘Maar als ik staartjes doe en zonder bril?’

‘Mmm...’

‘Oké, dan niet!’ Opa John wordt kwaad. Dan haal je zelf dat stomme stink-diploma maar! En ik ben ook je oppasser niet meer!’

Nou, dat gaat lekker, denkt Maaïke. Hoe redt ze zich hier nou weer uit. Mama zal niet blij zijn als ze hoort, dat de oppas-opa ontslag heeft genomen.

‘Goed dan,’ zegt ze, ‘laten we het maar proberen. Die zwemheks kent mijn naam nog steeds niet, dus misschien valt haar niks op.’

’s Middags om één uur zijn opa en Maaïke in het zwembad.

Ze hebben een half uur om opa om te kleden; dat moet lukken.

‘Ik ga niet in het schapenhok,’ zegt opa.

Daar is Maaïke het mee eens. ‘Roep maar als je klaar bent, dan doe ik je staartjes.’

Gelukkig is opa John niet veel langer dan Maaïke.

Haar barbie-badpak staat hem helemaal niet slecht.

Als opa om half twee eindelijk aan de beurt is voor de bandjes en de kurkjes, zegt de zwemjuf: ‘Goeiemiddag, wie bent u?’

‘Goeiemiddag lieve zwemheks, ik ben Maaïke.’

‘Oh. En eh... bent u hier voor het eerst Maaïke?’

‘Nee hoor, ik zit hier al bijna drie jaar.’

‘En u hebt nog steeds uw diploma niet?’ vraagt de zwemjuf met een gemeen lachje.

Opa John laat zich niet op de kast jagen.

‘Nee, maar het zal binnenkort ongetwijfeld wel een keer gaan lukken denk ik; ik heb er tenminste zin in.’

‘Het is wel een beetje vreemd, dat ik me u helemaal niet kan herinneren, als u al 3 jaar les hebt bij mij,’ vindt de juf.

‘Nee hoor, daar is niks vreemds aan. Mijn zwemlessen spelen zich voornamelijk onder water af, dus ik val niet zo op.’

‘En hoe oud bent u?’

‘Eh... een jaar of acht, hoe zo?’

‘Nee, niks. Doe je best maar Maaïke, vandaag gaan we door het gat.’

‘Dat hoopte ik al,’ juicht opa.

Maaïke heeft door de deur geloerd. Het is precies volgens plan gegaan. Nu kan ze rustig tv gaan kijken.